จดหมายเปิดผนึกเรื่องโรค Covid-19

(ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 8 มี.ค.2563)

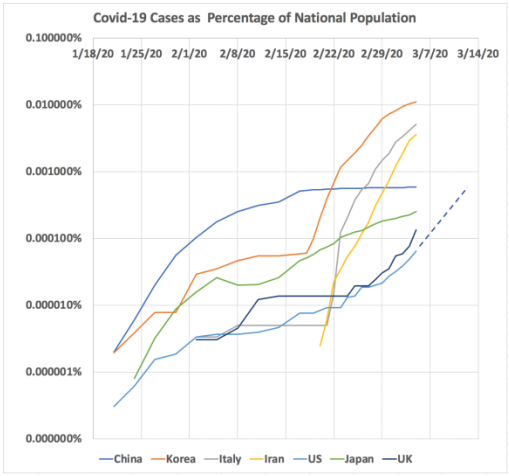
ถึง **พ่อแม่พี่น้องชาวอำเภอนาน้อยทุกท่าน**ครับ

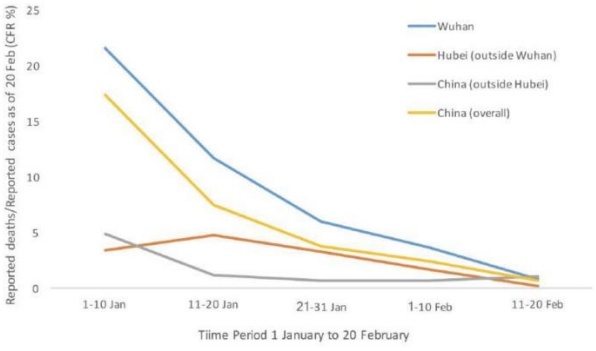
กราบนมัสการพระคุณเจ้าทุกรูป สวัสดีพ่อแม่พี่น้องทุกท่านครับ ผม นพ.วิษณุ มงคลคำ (หมอ วิษณุ) ในฐานะผู้อำนวยการโรงพยาบาลนาน้อย ซึ่งมีหน้าที่นำพาทีมบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขในการดูแลเรื่องสุขภาพของทุกท่านในอำเภอนาน้อยของเรา วันนี้ผมอยากพูดกับพี่น้องทั้งหลายเกี่ยวกับเรื่องโรคติดเชื้อทางเดินหายใจที่กำลังระบาดอยู่ตอนนี้ครับ

อย่างที่ทราบกันครับว่าในเวลานี้กำลังมีโรคระบาดจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่งเกิดขึ้นทั่วโลก เชื้อนี้มีระบาดครั้งแรกในประเทศจีน ต่อมากระจายไปทั่วโลก...ชื่ออย่างเป็นทางการของโรคนี้คือโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-2019) ซึ่งต่อไปนี้ ผมจะเรียกสั้น ๆ ทับศัพท์ว่า “โควิด 19” นะครับ

ก่อนอื่นผมขอปูพื้นฐานเกี่ยวกับเชื้อนี้ก่อน อย่างนี้ครับ ตระกูลของเชื้อไวรัสโคโรนานี้มีหลายตระกูล (เปรียบได้กับคนเช่นเดียวกัน) เชื้อโคโรนาบางตระกูลก่อให้เกิดโรคหวัดธรรมดา(Common-cold) ซึ่งผมเชื่อว่าทุกท่านเคยเป็นและหายกันแล้วทุกคน บางตระกูลก่อให้เกิดโรคที่มีอาการรุนแรง เช่นในอดีตก็มีการระบาดของ “โรคเมอส์” , “โรคซาร์” ซึ่งเคยระบาดในแถบตระวันออกกลางแล้วกระจายไปทั่วโลก ครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน เชื้อไวรัสตระกูลนี้ก็ระบาดอีกครั้ง (ตระกูลเดียวกัน แต่คนละตัวนะครับ ดังนั้นคนที่เคยเป็นหวัดธรรมดามาก่อน หรือ อาจเคยเป็น “เมอส์” เป็น “ซาร์” มาก่อน ภูมิคุ้มกันที่เกิด ไม่สามารถป้องกัน “โควิด-19 นะครับ) เชื้อตัวนี้เมื่อติดแล้วชอบไปที่ปอดครับทำให้เกิดปอดบวม ปอดอักเสบตามมา ซึ่งในบางรายมีอาการรุนแรงจนทำให้เสียชีวิตได้ โดยเฉพาะผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงอยู่แล้ว หรือมีโรคอื่น ๆ เดิมอยู่แล้วและร่างกายไม่แข็งแรง

ข้อมูล ณ ตอนนี้นะครับ (8/3/63 เวลา 23.02 น) ทั่วโลกพบผู้ป่วยไปแล้ว 107,849 ราย (หนึ่งแสนกว่าคน) เสียชีวิต 3,662 ราย คิดเป็น 3.4 % ครับ รักษาหายแล้ว 60,924 ราย คิดเป็น 56.49% ส่วนที่เหลือกำลังอยู่ในระหว่างการรักษาครับ ส่วนประสิทธิภาพของการรักษาก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ นะครับ ทั้งความรู้ที่มากขึ้น และยาที่พัฒนาขึ้น จะพบว่า แม้อัตราการติดเชื้อจะเพิ่มมากขึ้น (เพราะมันกระจายไปทั่วโลก) แต่พบว่าอัตราการรักษาหายเพิ่มมากขึ้น และอัตราการตายลดลง ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ายินดีมากครับ ผมมีกราฟให้ดูครับ

จะเห็นนะครับว่ากราฟทางซ้ายมือจะชันขึ้นเพราะมีการติดเชื้อมากขึ้นในทั่วโลก ส่วนทางขวามือกราฟจะต่ำลง ๆ เพราะ ตายน้อยลงๆ นั่นหมายความว่าประสิทธิภาพการรักษาดีขึ้นนั่นเองครับ

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่พี่น้องก็อย่านอนใจนะครับถึงแม้วิธีการรักษาจะดีขึ้น ตายน้อยลง แต่การไม่ติดโรค ไม่ป่วยเลยจะดีกว่าครับ (อโรคยา ปรมาลาภา) ดังนั้นผมจึงต้องเขียนจดหมายถึงทุกท่านในวันนี้ครับ เขียนเพื่อให้ทุกท่านได้เข้าใจ และตื่นตัว และช่วยกันป้องกันโรค อย่าให้มาสู่ชุมชนของเรา อย่าให้ มาสู่พ่อแม่หรือผู้สูงอายุของเรา อย่าให้มาสู่ลูกหลานของเราครับ

อย่างที่บอกเชื้อนี้มันเกิดที่ต่างประเทศ มันไม่สามารถข้ามน้ำข้ามทะเลมาหาเราได้ถ้าไม่มีคนพามา แล้วใครละที่จะพามา? ก็พวกลูกหลานเราที่ไปทำงานหรือไปเรียนที่ต่างประเทศมาสิครับ ตอนนี้นักท่องเที่ยวไม่มีมาแล้วแต่จะมีก็ที่เป็นลูกหลานของเรา ญาติมิตรของเรา ที่จะกลับมาจากต่างประเทศ ขอให้พวกเราทั้งหลายช่วยกันเฝ้าระวังชุมชนของพวกเรานะครับ ส่วนหนึ่งผู้ที่กลับจากต่างประเทศโดยเฉพาะจากประเทศที่มีการระบาดของโรคเมื่อกลับถึงเมืองไทยจะถูกกักบริเวณเพื่อดูอาการสักระยะหนึ่งก่อน แต่ก็มีส่วนหนึ่งนะครับที่ไม่ได้ถูกกักตัวดังกล่าวและกลับมาสู่บ้านเรา ท่านเหล่านี้ **เรายินดีต้อนรับกลับสู่บ้านเกิด ยินดีตอนรับกลับสู่ญาติมิตร แต่ !**

ขอให้ทุกท่านแจ้งเราสักนิดนะครับว่ามีผู้ที่เดินทางกลับจากต่างประเทศมาอยู่ในชุมชนของเราแล้ว ขอให้ท่านแจ้งชื่อไปที่ อสม. ใกล้บ้านเลยครับ อสม. ก็จะแจ้งไปที่ รพสต. และต่อมาที่โรงพยาบาลอีกทีครับ **ย้ำ** นะครับว่า ทางเราต้องมีข้อมูลของผู้ที่เดินทางกลับมาทุกคนนะครับ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวและเฝ้าระวังอาการกันต่อไป

ในส่วนของพ่อแม่พี่น้องทั้งหลายที่มีญาติมิตรกลับจากต่างประเทศ ก็ขอให้ระมัดระวังตัวกันก่อนนะครับ เพราะเราไม่รู้ว่าญาติเรานั้นได้เอาเชื้อติดตัวมาด้วยหรือไม่ อย่าแสดงความรังเกียจ แต่จงยินดีต้อนรับการกลับมาของเขา อย่างไรก็ตามอย่าเข้าไปสัมผัสใกล้ชิดกับเขา อย่าใช้ของใช้ร่วมกันกับเขา อย่าตื่นกลัว แต่ก็ต้องระวังครับ สมมุติว่าเขาเอาเชื้อมาด้วย แต่จะไม่แพร่สู่คนอื่นเลยถ้าเขาไม่ไอ ไม่จาม ไม่เอามือไปเช็ดขี้มูกแล้วเอามือ(ที่ยังไม่ได้ล้าง)มาจับนั่นจับนี่ และเราก็ไปจับต่ออีกที แม้เขาไอหรือจาม เชื้อก็จะตกอยู่รอบ ๆ ตัวเขาแค่รัศมีไม่เกิน 2 เมตรเท่านั้นครับ เดินผ่านกันไม่ติดนะครับ แต่ทางที่ดีคือควรจะต้องแยกบริเวณที่อยู่กันก่อน เช่น ให้อยู่บ้านคนละหลัง หรือ คนละห้อง ใช้ห้องน้ำคนละห้องกัน ใช้ของใช้แยกกัน “**กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือบ่อย ๆ**” ยังเป็นคาถาที่ยังใช้ได้ดีครับ อาจจะลำบากบ้าง แต่ขอแค่ 2 สัปดาห์ หรือแค่ 14 วันเท่านั้นเองครับ

หวังว่าเราจะผ่านเหตุการณ์นี้ไปได้ด้วยกันนะครับ ขอบคุณครับ

เขียนที่โรงพยาบาลนาน้อย

วันที่ 8 มี.ค.2563 เวลา 00.38 น.

นพ.วิษณุ มงคลคำ